



คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๖๓๘/๒๕๖๐

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๗ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

คดีของศาลจังหวัดชุมแพ

หมายเลขดำที่ พ.๖๙๕/๒๕๖๐

ระหว่าง	{	โจทก์
		จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทำสัญญากู้ยืมเงินจากโจทก์โดยตกลงเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ทุกเดือนจนกว่าจำเลยจะนำต้นเงินส่งให้โจทก์ครบตามที่กู้ ครบกำหนดชำระเงินตามสัญญา จำเลยผิดนัด ขอให้บังคับจำเลยชำระหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

ศาลจังหวัดชุมแพตรวจคำฟ้องแล้วส่งคดีให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภครึหรือไม่

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค ตามมาตรา ๑๙ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ โจทก์อ้างตามคำฟ้องว่า โจทก์ให้จำเลยกู้ยืมเงินโดยเรียกดอกเบี้ยเป็นค่าตอบแทน และได้ความตามรายงานเจ้าพนักงานคดีว่า โจทก์ให้จำเลยกู้ยืมเงินเพราะเป็นเพื่อนสนิทกัน โจทก์ไม่ได้ประกอบอาชีพปล่อยเงินกู้ พฤติการณ์แห่งคดีเชื่อได้ในชั้นนี้ว่า โจทก์ไม่ได้ให้กู้ยืมเป็นทางการค้าปกติของตนจึงไม่อยู่ในฐานะผู้ให้บริการ

และไม่เป็นผู้ประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ เมื่อโจทก์ฟ้องขอให้บังคับ จำเลยรับผิดชอบในมูลหนี้กู้ยืมจึงไม่เป็นคดีแพ่งระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจกับผู้บริโภคซึ่งพิพาทกัน เกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการตามพระราชบัญญัติ วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) ทั้งไม่เข้าเกณฑ์เป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๒) ถึง ๓ (๔)

วินิจฉัยว่าไม่เป็นคดีผู้บริโภค

